

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného JUDr. Otýlií Pavlíkovou, advokátkou se sídlem Praha 5, Lidická 28, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 Az 27/2004, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2004 č. j. OAM-10235/VL-19-P20-2001, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2004 č. j. 8 Az 27/2004 – 21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 11. 2004 č. j. 8 Az 27/2004 – 21 zamítl žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2004 č. j. OAM-10235/VL-19-P20-2001, kterým nebyl žalobci udělen azyl dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), současně bylo rozhodnuto, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona.

Proti citovanému rozsudku Městského soudu v Praze podal žalobce včas kasační stížnost, ve které uvedl, že důvodem podání kasační stížnosti jsou zákonné důvody specifikované v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen “s. ř. s.”). Žalobce namítal, že Městský soud v Praze posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem, že příslušné orgány v řízení o udělení azylu vážně pochybily, včetně soudu, který projednal předmětnou věc v rozporu se zákonem o azylu. Žalobce rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť měl obavu z nuceného opuštění České republiky a následného odjezdu do vlasti, kde mu hrozí vážné nebezpečí. Žalobce v kasační stížnosti zároveň požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti, proto Městský soud v Praze usnesením ze dne 10. 3. 2005 č. j. 8 Az 27/2004 - 39 žalobci ustanovil zástupkyní advokátku JUDr. Otýlii Pavlíkovou.

Usnesením ze dne 28. 4. 2005 č. j. 8 Az 27/2004 - 41 Městský soud v Praze žalobce prostřednictvím ustanovené zástupkyně vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení odstranil vady podané kasační stížnosti, spočívající v absenci důvodů,

z jakých stěžovatel rozsudek soudu napadá. Z předloženého soudního spisu plyne, že předmětné usnesení krajského soudu bylo doručeno ustanovené zástupkyni žalobce dne 11. 5. 2005. Žalobce ani jeho zástupkyně na něj však žádným způsobem nereagovali.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost byla podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.), a byla podána včas (§ 129 odst. 3 poslední věta s. ř. s.). Kasační stížnost však neobsahovala zákonem požadované náležitosti, především údaj o tom, v jakém rozsahu je rozsudek krajského soudu napadán, a jaké jsou konkrétní důvody jejího podání. Podle § 108 odst. 1 s. ř. s. má-li kasační stížnost vady, avšak není zjevně opožděná nebo podaná tím, kdo k jejímu podání zjevně není oprávněn, postará se předseda senátu o jejich odstranění. Městský soud v Praze ve smyslu citovaného ustanovení žalobce vyzval k odstranění vad podané kasační stížnosti a stanovil mu lhůtu k jejich odstranění, žalobce výzvu soudu v jím stanovené lhůtě ani později nerespektoval, vady kasační stížnosti neodstranil.

Nejvyšší správní soud má za to, že podanou kasační stížností se nelze pro její nedostatky zabývat, neboť v ní není dán rozsah přezkumu napadeného rozsudku, ani v ní nejsou uvedeny konkrétní skutečnosti, v nichž žalobce spatřuje důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., pouhá citace zákonných důvodů podání kasační stížnosti není pro přezkum napadeného rozsudku v žádném případě dostačující.

Vzhledem k uvedenému Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť shledal takové její vady, že v řízení o kasační stížnosti není možno nadále pokračovat. Za této procesní situace se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta. Žalobci byla na základě jeho žádosti ustanovena zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokátka JUDr. Otýlie Pavlíková; v takovém případě hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Advokátka však neprokázala, že v daném případě proběhla první porada s žalobcem včetně převzetí a přípravy zastoupení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, proto o její odměně za zastupování v řízení o kasační stížnosti nebylo rozhodováno.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu